

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

To nye Sange,

Den Første:

Jack Bugsprætter,

den fengselige Kvindemorder

i London.

Den Anden:

Fiskerpigen.

Pris 10 Dre.

Eftertryk forbydes.

Trondhjem. Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

V box 3:71

Jack Bugsprætter.

Fra alle Jordens Lande, der hør's saa mange Ting
Af det som skundom hænder paa Jordens vide Ring;
Thi Telegrammer kommer og spreder Nygter ud
Dg telefonteret bli'r det, det gaar fra Hus til Hus.

Der kom et Bud til Norden, et Bud, et frygteligt Bud
Om grove Londonsmorderen, bevare os vor Gud
At ikke Norges Rige bli'r søgt af Morderen,
Thi han har ei sin lige, den Jack Bugsprætter.

I Whitechapelstrædet hvor Fattigdom og Nød
Bor uelere end Gjeder, hvor Barna sæbner Brød,
Der glade Kvinder giver sig ud paa Skydens Vej,
Om Natten Utugt driver, gaar ude paa Gasei.

Dg der blandt Nattens Kvinder har Jack spredt An-
gest ud;

En Del af dem's Veninder har faaet sin Løn tilflut.
Ei nok han Ofret døder han stjer det Bit for Bit,
Han deres Lemmer splitrer og strør dem hit og dit.

I Kvinder har han slagtet paa et forfærdligt Stet,
Han Ofret nøie vogtet der Gjerningen var fædt,
Til slut han Kursen vender, og fo'r fra London bort,
Dg uti andre Lande gaar an med samme Sport.

Dg Politiet stunder at fange Morderen,
Ei Dag, ei Nat han blunder; thi „Jack Bugsprætter“
Sit «Mens Tekel» strebet paa Væggen Hevneren
Dg London hjemføgt blevet af Jack Bugsprætter.

Man spurgt han vil tilbage til Londons Hovedstad
Dg flere Offer sende i en fortidlig Grav,
Med Grumhed han dem slagter og spreder Skrækken ud,
Mens Politiet vagter og smyger hvert Minut

Dg hele Jorden raaber om Straf paa Morderen,
Mens nye Mord han over den Jack Bugsprætter,
Han hindrer Menneskestjæbnen og smyger hvor han vil;
Thi han er Ven med Døden, kanske lidt mere til.

Nu slutter jeg at skrive om Jack Bugsprætter
En Gang da slaar hans Time, da han for Staberen,
For Regaskab der at gjøre, for sine grumme Mord,
Dg sine Skynder høre som han har gjort paa Jord.

Fisfærpigen.

Det var engang en Fisfærpige
Med friske fagre Træk, saa lystig og saa kjæl,
Saa lystig og saa kjæl,
I Byen fands ei hendes Ege,
Naar Søen den var laad, saa tog hun ud i Baad,
Saa tog hun ud i Baad,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0

mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Hun lo ad Søens Skum og Sprøit,
Hun lo naar den gik rigtig høit,
Hun lo naar Bølgen sang sin Barselsfang,
Fra Søen klang .: en sølsom sølsom Sang:
Lille Fiskerpige! Hør hvad vi dig sige,
Modig Du dig viser nu, men om lidt forliser Du,
Lille Fiskerpige! Hør hvad vi dig sige,
Selv om Mod Du viser nu, saa forliser Du.

Men Pigen lod sig ikke skræmme,
Hun raabte stærkt, se, se; lad bare mig om det,
Lad bare mig om det!
Da lød med et en Havmands Stemme;
Igjennem Stormens Brag, slaa Vaaden der i kvag.
Slaa Vaaden der i kvag.
Og Søen den var ikke sen,
Den slynged Vaaden mod en Sten,
Og høit fra Bølgen klang, den Barselsfang,
Fra Søen klang o. s. v.

Og saa forliste Fiskerpigen;
Det lille Nøbefkal, blev maset med et Knald.
Da kom paa hendes Raab og Strigen
En dristig Fiskermand, og fik den smaa i Land,
Og fik den smaa i Land;
Den Redningsmand var ung og skøn,
Han bad saa pent om Bjergeløn
Og høit fra Bølgen klang, den Barselsfang,
Fra Søen klang. o. s. v.
